

ת"פ (כפר סבא) 33809-02-24 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נ' וולף שיינברג

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 33809-02-24 מדינת ישראל נ'
שיינברג(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה
ע"י ב"כ

נגד

1. וולף שיינברג (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שי ליטן

2. עפרי בן מאיר - קבוע לט"ל הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 2000, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא חדא, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ריבוי עבירות); והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בעת הרלוונטית היו הנאשמים בני זוג והתגוררו יחד ביחידת דיור הצמודה לבית הוריה של הנאשמת בכפר סבא. הנאשם הוא בעליו של קטנוע מסוג קואנג יאנג טיו. ביום 29.1.24 בשעה 10:35 הגיעו שוטרים ליחידת הדיור כשהם מצוידים בצו חיפוש. במהלך החיפוש ביחידת הדיור נתפסו בתיקו של הנאשם 3,500 ₪ וסמים שונים כדלקמן:

א. 5 שקיות ואקום שקופות המכילות 3.1876 גרם סם מסוג קוקאין.

ב. 2 שקיות ואקום שקופות המכילות 1.2872 גרם סם מסוג קטמין.

ג. 2 שקיות ואקום שקופות המכילות 5 כדורי סם מסוג MDMA.

3. בהמשך יצאו השוטר והנאשם מיחידת הדיור לצורך ביצוע חיפוש בקטנוע. בפתח היציאה בקומת

הסלון נעמד הנאשם, סירב לצאת ואיים על השוטר באומרו: "אתה לא עושה לי חיפוש באופנוע, אסור לך לעשות חיפוש באופנוע הוא לא קשור לבית, אני אסבך אותך עם עורך הדין שלי". השוטר ביקש מהנאשם לא להתנגד, אחז אותו באזיקים והובילו לקטנוע. בהגיעם לקטנוע אמר הנאשם שהקטנוע לא שייך לו וכי המפתח לא מתאים לקטנוע. השוטר הכניס את המפתח למנעול הארגז שמתחת למושב הרוכב, או אז משך הנאשם בעוצמה את השוטר והרחיקו מהקטנוע. השוטר הזהיר את הנאשם שייאלץ להשתמש בכוח במידה ויעשה זאת בשנית. השוטר פתח את הארגז והבחין בשקית שחורה ובה סמים שונים כדלקמן:

א. 22 שקיות ואקום שקופות המכילות 18.5525 גרם סם מסוג קוקאין.

ב. 5 שקיות ואקום שקופות המכילות 25 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA.

ג. 14 שקיות ואקום שקופות המכילות 13.1624 גרם סם מסוג קטמין.

ד. בקבוקון המכיל 10.5 מ"ל סם מסוג קטמין.

ה. 4 שקיות ואקום שקופות המכילות 20 כדורי סם מסוג LSD.

ו. 5 שקיות ואקום שקופות ובהן פטריות המכילות 25.0501 גרם סם מסוג פסילוצין.

בשלב זה החל הנאשם לקלל ולאיים על השוטר באומרו: "יא בן זונה הרסת לי את החיים, אני אזיין אותך". השוטר קרא לשוטר נוסף להגיע למקום ובעוד השוטר הנוסף מבצע חיפוש בקטנוע, הנאשם משך את השוטר וניסה לנגוח בראשו. בתגובה, השוטר הוריד את הנאשם אל הקרקע וקרא לו להירגע, והנאשם בתגובה איים עליו באומרו: "תוריד לי את האזיקים ואני מזיין אותך, אני אראה לך מה זה".

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית ויורשע. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו. יצוין שלגבי הנאשמת הוסכם שהיא תישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר, ללא הסכמה לעונש, והדין בעניינה נדחה לקבלת תסקיר.

ראיות לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש העיד אביו של הנאשם, מר בנימין שיינברג.

מעדותו עולה שהנאשם עלה לארץ בגיל 4 והמשפחה התגוררה בגינות שומרון. אחיו ואחותו של הנאשם למדו ורכשו מקצוע, ובני המשפחה מעוניינים לשקם את הנאשם על מנת שימשיך בחייו. האב העיד שהנאשם שירת בצבא בתפקיד כבאי בחיל האוויר, הוא בעל תעודת בגרות אותה צריך להשלים, והוא ילד טוב שכל חייו עשה דברים טובים, עד שמעד ועשה טעות, אך עתידו לפניו.

עוד במסגרת הראיות לעונש הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (תע/1).

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם וטענה שמדובר בעבירות חמורות לגביהן קבעה הפסיקה ששיקולים אישיים של העבריין נסוגים מפני האינטרס הציבורי. היא הפנתה לכמות הסמים, לריבוי סוגי הסמים, כשגם פטריות הזיה הן סם בעל פוטנציאל לגרימת נזק כבד, לרבות פגיעה של ממש בחיי אדם, ולחלוקה לשקיות. התובעת עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-54 חודשי מאסר. נוכח העובדה שמדובר בנאשם צעיר, כבן 24, בעל עבר פלילי זניח שהתיישן, אשר נטל אחריות על מעשיו, ונוכח רצון ומוטיבציה מצד המשפחה לעזור לנאשם ולשקמו, עתרה המאשימה למקם עונשו בתחתית המתחם. לפיכך, ביקשה התובעת לגזור על הנאשם 30 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ופסילה על תנאי. התובעת הפנתה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שלאחר הליך גישור ארוך תוקן כתב האישום לקולא באופן משמעותי. נטען שמדובר בבחור צעיר, הוריו גרושים, הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, שירת שירות צבאי בחיל האוויר, ונמצא במעצר לראשונה בחייו תקופה ממושכת של כ-8 חודשים. חווית המעצר גרמה לו להפנים את הכשלים בהתנהגותו ובבחירותיו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. הוא חש מבוכה ובושה מבני משפחתו. לענין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען שבשכלול המלא כמות הסם שהחזיק לא מגיעה ל-100 גרם. נטען שלכל סוג סם נודעת חומרה שונה ושעמדת המאשימה לעונש מנותקת לחלוטין ממדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, כאשר מנעד הענישה בעבירות סמים רחב מאוד. על סמך פסיקה שהגיש ביקש הסניגור לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם טען שבעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר, אך ממכתב של ראש תחום שיקום וכישורי חיים בשירות בתי הסוהר עולה שתפקוד הנאשם בכלא חיובי ותקין והוא משולב במסגרות חינוך ותעסוקה. מכאן שלנאשם פוטנציאל אמיתי לשיקום, אין לחובתו בעיות משמעת, מאחוריו משפחה חזקה ותומכת, הוא הביע חרטה כנה שמגלמת נטילת אחריות אמיתית, ועל כן לגישת הסניגור ראוי לחרוג במקרה זה ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בעונש שיתן לנאשם אופק שיקומי. בהיעדר כל טענה שנעשה שימוש בקטנוע בו נתפסו הסמים, או התניידות באמצעותו, ביקשה ההגנה להימנע מפסילה בפועל.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, לקח עליהם אחריות מלאה, ולדבריו למרות שעבר חיים לא פשוטים, הצליח לסיים בגרות ולהתגייס לצבא. הנאשם הודה כי סטה מהדרך והוא לא גאה במעשיו, אך טען כי שהייתו במעצר מזה כ-8 חודשים היא חוויה מטלטלת עבורו שגרמה לו לרצות לשנות דרכיו. על כן, ביקש את התחשבותו של בית המשפט.

דין והכרעה

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם מוכרות וידועות ועניינם שמירה והגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, כל שכן מקום בו מדובר בסמים המוגדרים "קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף ובעלות השלכה על כלל החברה. בנוסף עבירות הסמים גורמות לנזקים עקיפים כתוצאה מעבריינות נלווית לשימוש בסמים, ובתוך כך הגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור.

הפסיקה עמדה על הצורך בענישה הולמת ומרתיעה כלפי כל אחד משרשרת הפצת הסם - החל במייבאים ובמייצרים, עבור לסוחרים ולמפיצים וכלה במחזיקים שלא לצריכה עצמית - באופן שיחדד את החומרה היתירה שבתי המשפט מייחסים להפצת הסמים, על מנת להרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה.

[ע"פ 8048/19 פיצחדזה נגד מדינת ישראל (4.6.20); רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.15); ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל (10.12.95); עפ"ג (מחוזי חי') 39900-01-21 שגיר נגד מדינת ישראל (25.2.21)].

באשר לעבירות נגד שוטרים, הרי שמדובר בפגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על שלטון החוק ועל העושים מלאכתם בשורות אכיפת החוק, כמו גם שמירה על הסדר הציבורי וחינוך לציות להוראות שוטרים בעת ביצוע תפקידם.

9. במקרה דנן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **בינונית-גבוהה**, זאת נוכח סוגי הסמים, כמותם, נסיבות החזקתם והעבירות נגד השוטרים שנלוו להן, אשר כללו איומים מילוליים ותקיפה פיזית.

הנאשם החזיק ביחידת הדיור ובקטנוע בחמישה סוגים של סמים, בכמויות לא מבוטלות כדלקמן: כ-21.74 גרם קוקאין, כ-14.44 גרם קטמין, כ-25 גרם חומר פעיל בפטריות הזיה (פסילוצין), 25 כדורי MDMA, כדורי LSD ו-10.5 מ"ל קטמין.

מדובר בסמים קשים מסוגים שונים שנתפסו כשהם מחולקים לשקיות, באופן שיש בו כדי ללמד על כוונה להפצה. בנוסף, הנאשם ניסה למנוע את גילוי הסמים כשאמר לשוטר שהקטנוע לא שייך לו וכי המפתח לא מתאים לקטנוע, ובהמשך משך הנאשם את השוטר והרחיקו מהקטנוע. גם לאחר מכן איים הנאשם על השוטר ש"יזין אותו". הנאשם לא התעשת וכשהגיע שוטר נוסף למקום, בעת שהאחרון ביצע חיפוש בקטנוע, משך הנאשם את השוטר הראשון וניסה לנגוח בראשו.

למותר לציין כי פוטנציאל הנזק הטמון בסמים הקשים שנתפסו אצל הנאשם, לו היו אלו מופצים לקהל הרחב, הינו משמעותי, בוודאי בכמויות האמורות, נוכח השפעותיהם המזיקות של הסמים על גוף האדם ונוכח פוטנציאל ההתמכרות הגבוה, ונוכח העובדה שניתן היה להפיק מהם עשרות "מנות", בשים לב לכמויות שנקבעו בפקודה ככאלה שהוכרו לצריכה עצמית.

[רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.2022)].

10. מדיניות הענישה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית נעה במנעד רחב, בהתאם לכמות הסם המוחזקת ולסוגו. קיימת פסיקה של בית המשפט העליון שאישרה, לא אחת, שמקום בו מדובר בהחזקת סמים המוגדרים "קשים" (הרואין, קוקאין ודומיהם) שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-5 שנות מאסר.

[ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.16); ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל (17.5.16); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10)].

כך, למשל, ברע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.2022) אישר בית המשפט העליון עונש של 18 חודשי מאסר (במתחם של 15-30 חודשים) שנגזרו על נאשם נעדר עבר פלילי שהודה בהחזקת 49.3 גרם קוקאין, לאחר שבית המשפט המחוזי החמיר עונשו במסגרת ערעור מדינה מבלי שערכאת הערעור תמצה את הדין.

בנסיבות אלה, בהתחשב בכמויות הסמים, בסוגם, בעובדה שהם ארוזים ומוכנים להפצה, במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם מצוי בתווך שבין עתירת המאשימה לזו של ההגנה, ונע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.**

[ראה והשווה, בשינויים המחויבים, ת"פ (כ"ס) 56624-12-19 מדינת ישראל נ' בעסידן (24.4.23) והפסיקה המובאת שם (ערעור הגנה נדחה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 8106-06-23)].

11. בשולי הדברים יוער כי לא נעלמו מעיני פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הצדדים בתמיכה לעתירתם העונשית, ואולם, כאמור, מנעד הענישה בעבירות סמים רחב ותלוי נסיבות ספציפיות. כך, גם העונש הסופי הוא תלוי נסיבות אינדיבידואליות של כל נאשם ונאשם. חלק מהפסיקה שהגישה התביעה כללה נסיבות חמורות יותר מאלה שבענייננו, וחלק מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה הביאה בחשבון הליכי שיקום שעברו הנאשמים שם, או שעניינה הסדרי טיעון שאינם, בהכרח, מהווים אמת מידה עונשית ומביאים בחשבון שיקולים פרטניים הנוגעים לאותם תיקים.

12. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם מעט מעל תחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל, וזאת נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט להלן:

א. הנאשם כבן 24, עלה לארץ מרוסיה בגיל 4. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, שירת בצבא ככבאי בחיל האוויר.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר הליך גישור, נטל אחריות מלאה וחסך בזמן שיוטי

יקר.

ג. ממכתב מאת רת"ח שיקום וכישורי חיים בשב"ס, מיום 20.8.24, עולה כי הנאשם שוהה באגף עצורים מתקדם, התנהלותו תקינה וחיובית, הוא נמצא בקשר מעקבי עם עו"ס האגף, לא שולב בתהליכים טיפוליים, אך משולב במסגרות החינוך והתעסוקה.

גם מעדותו של אביו של הנאשם ניכר שהנאשם גדל וחונך במשפחה נורמטיבית, שהתנהלות העבריינית אינה עולה בקנה אחד עם אורחות חייה, וככל שהנאשם יבחר לשקם את עצמו ולעלות על דרך הישר, הרי שנתונה לו תמיכתה של משפחתו.

ד. **יחד עם זאת**, לנאשם הרשעה פלילית משנת 2020 בגין עבירות סמים מבית דין צבאי בגינה ריצה מאסר בן 42 ימים; כמו כן, לנאשם עבר תעבורתי בין השנים 2018-2020, בין היתר בגין נהיגה בקלות ראש ותחת השפעת סמים ואלכוהול.

13. בנסיבות אלה, כשאין לפניי תסקיר של שרות המבחן ואין ברקע כל תכנית טיפולית או שיקומית, והנאשם אינו משולב בהליך טיפולי במסגרת מעצרו, אין מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, כנדרש בסעיף 40ד(א) או (ב) לחוק העונשין.

[ראה: ע"פ 971/21 **אמאצ'י נ' מדינת ישראל** (31.3.21)].

14. נוכח העובדה שאין טענה שהנאשם השתמש בקטנוע לצורך שינוע הסמים ממקום למקום, או שנהג בקטנוע תוך ביצוע עבירות בסם, לא ראיתי להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם ואסתפק בפסילה על תנאי.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר בפועל למין יום מעצרו, 29.1.24.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם מסוג פשע, וכן כל עבירה כלפי שוטרים.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם מסוג עוון.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.1.25. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם בזיקה לנהיגה ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.